

FÅGELMARKER I SALA- OCH VÄSTERFÄRNEBOTRAKTEN

Under denna rubrik har vi tänkt beskriva våra viktigaste och fågelrikaste områden. De flesta lokalerna är redan beskrivna i lokaltidskriften "Media", vilket innebär att de läsare som även är prenumeranter på vår tidskrift tyvärr kommer att få läsa i stort sett samma uppsatser.

Gussjön

Fårdrar egentligen ingen presentation. Traktens finaste fågelsjö och välkänd för de flesta skådare i landskapet. Antalet sedda arter ligger vid minst 170, en siffra som torde vara allt för låg, då ingen närmare undersökning av sjöns historik har gjorts. Bland sjöns häckande arter märks främst svarthakedoppingarna som häckar med åtskilliga par. I år met uppskattningsvis 15 par. Vidare förekommer brunand och vigg som häckfåglar, något enstaka par knipor och ett mångfalt sothöns. Troliga häckfåglar är skodand, årtä och rörhöna. 3-4 vattenrallar brukar hävda revir på skilda platser runt sjön, och småfläckig sumphöna hörs då och då.

Även som rastlokal är sjön av stor betydelse. Stora flockar av främst brunänder, vigg, knipor och bläsänder ses under flyttningstiderna, men även enstaka eller smärre flockar stjärtänder, stor- och salskrake, krickor (ibland täml. stora flockar), samt sällsyntare bergänder, sjöorrar, småskrake, snatterand (ses årligen). Någon enstaka gång har svärta, alfåglar (flera ggr), ejder, grävand, gråhake-, små- och svarthalsad dopping observerats.

Listan på tillfälliga, sällsynta gäster är lång och någon summarisk uppräknig kommer ej att göras här.

Bland intressanta "landfågelfynd" kan nämnas att rosenfink hördes för första gången 1972 och troligen sågs även en hona en gång i slutet av juli. Ortolansparv hördes på ett par platser -72 och har tidigare år hörts på två andra lokaler runt sjön. 1970 häckade troligen ett par gårdsmygar vid sjön och i år har ett sjungande ex hörts på en ny lokal. Gräshoppsångaren är också en art som har kommit på bista åren, men tycks dessvärre inte ha fått ordentligt markfäste vid sjön då den endast hörts några fåtal gånger.

Sommartid jagar ofta brun kärnhök över sjöns vassar, fiskgjusar ryttlar över vattnet och lärkfalken jagar sländor och småfågel. Sparvhök ses tämligen ofta och duvhök sällan, men regelbundet under flyttningstiderna. På höstkanten kan flera blåhökar ses vid sjön samtidigt och ofta någon sten-falk.

Ur vadarsynpunkt har sjön dot sämre beställt än Fläcksjön på grund av att där inte finns någon egentlig rastlokal. Modångarna runt om är som regel alltför övervuxna för att några vadare, annat än brushanar, skall frestas att mellanlanda där. De flesta snäppor som syns vid sjön iakttas följaktligen flygande. Mosnäppor, Kärrsnäppor och kustpipare har setts, men långt vanligare är svart- och glutt-snäpporna, rödbenan och grönbenan.

Slutligen skall nämnas att en av orsakerna till sjöns rikedom på andfågel är med sannolikhet den stora skrattmåskolonin som finns i SV dalen. Tidigare fanns även en koloni i NO men numera finns endast "spillror" kvar av denna. Bland skrattmåsar har några ggr setts dvärgmåsar, troligen gästar från grannsjön Fläcksjön. Andra intressanta vitfåglar som ses då och då, mest i maj, är sillstrutar. Dessa drar som regel över på hög höjd, men kan någon sällsynt gång gå ner för att "tvätta av sig resdammet". Havstrut har setts en gång rasta på isen en sen vår och skrântärna lär ha setts någon sommar.

Detta får endast bli en mycket kort redogörelse och är ej fullständig på något vis. Intresset för Gussjön och Fläcksjön tycks ha ökat rekordartat de senaste åren och man kan nu tala om en verklig intensivbevakning, även mitt i veckorna. Detta visar inte minst den rapportbok som helt nyligen har utplacerats jämte en brevlåda i nordöstra hörnet av Fläcksjön.

Stofan